

Reis rond de wereld in meer dan 80 bomen...

Portret van een avontuurlijke boomverzorger of een boomverzorgende avonturier

TEKST: ANDRIES WELLES, REDACTIERAAD BOMEN
FOTO'S: PASCAL OOSTERIK

Ruim 25 jaar geleden kwam Pascal Oosterik ter wereld in het fraaie Twentse land. Maar in plaats van wortel te schieten in het schilderachtige Oldenzaal begon Pascal zijn 'roots' te verlengen en startte hij aan een tocht over de gehele aardbol. Nu is onze aardbol best wel groot en zijn er door Covid-19 een hele hoop beperkingen ontstaan als het op reizen aankomt. Maar met behulp van vele moderne technieken, en niet gehinderd door welke tijdzone dan ook, heb ik een portret weten te maken van deze boomverzorgende avonturier...

Het verwijderen van een Italiaanse populier in Nanaimo (British Columbia, Canada).

Hé Pascal, op het moment van schrijven zit jij hoog in de eucalyptusbomen, down under in het pittoreske dorpje Serpentine. Heel wat anders dan het Twentse land. Heb je altijd iets met bomen gehad, of hoe is dat begonnen?

Ik had altijd al iets met de natuur sinds ik opgroeide op een boerenbedrijf, de passie voor bomen is ontstaan nadat ik stage heb gelopen bij Tarzan (Boomspecialisten Tarzan in Amstelveen, red.)

Bij Tarzan weten ze wel hoe ze mensen enthousiast voor bomen moeten maken, maar hoe raakt iemand uit het Verre Oosten helemaal daar verzeild?

Nou ik was een beetje aan het googelen naar een nieuw stageadres en Tarzan kwam voorbij. Superleuke website met veel info, dus ik stuurde een e-mail waar enthousiast op werd gereageerd; ze vroegen me een testdagje te draaien. Dus ik heb heerlijk een testdagje gedaan met Nick en Annemiek om een Italiaanse populier te snoeien in Amsterdam. Er was wel een taalbarrière, maar daar kwamen we wel overheen.

>

De restanten van een douglasspar in het pittoreske dorpje Campbell River (British Columbia, Canada).

Old growth Western Red Cedar in North Vancouver (Canada).

Ja die taalbarrière, dat is wel een dingetje. Maar toen die eenmaal geslecht was toen ging de wijde wereld open? Of was het terug naar Twente?

Het was half en half, terug naar Twente maar als zelfstandige aan het werk door heel Nederland, en vervolgstages bij Flier Boomspecialisten in Harskamp en bij twee boomverzorgers in Engeland.

Waar in Engeland?

Bij Shawyers Tree Surgeons in Eastleigh en bij Wolverhampton Tree Specialists in Wolverhampton.

En na dat Engelse avontuur had je zoiets van ‘nu trek ik de wijde wereld in’? Of was het juist andersom, dat je blij was terug te zijn in Nederland?

Nee, de trek naar meer was er zeker. Australië kwam in het vizier door een enthousiaste Tamil Verhagen over de Australische cultuur en boomverzorging.

Dus Tamil gaf het laatste zetje... Dat lijkt me wel een groot voordeel als je terug kunt vallen op collega's met ervaring. Zijn jullie daar ook gaan samenwerken of zaten jullie elk aan een kant van het land?

Zijn bedrijf had helaas geen plek voor mij, dus ik heb de bus gepakt naar Perth om daar te gaan boomverzorgen bij Tree Care WA.

Ondanks dat je niet bij Tamils bedrijf terecht kon was er toch wel samenwerking. Ik herinner mij tenminste een actiefilm voor de Shizzl Jonko... Jij was wel vaker actief met een GoPro op Facebook, doe je dat nog steeds? Reclamewerk en actiefilms maken?

Jazeker, als pro deo heb ik inderdaad veel met Tamil gewerkt voor de Shizzl Jonko en we hebben ook een filmpje gemaakt voor de Spidersling. Helaas zijn de GoPro-filmpjes minder geworden dan aan het begin van m'n klimcarrière, maar mijn nieuwe baas en ik willen graag hard inzetten op pr en reclame of Facebook dus het zal me niets verbazen als er in de komende jaren weer nieuwe filmpjes uit zullen rollen.

Tijdens het West-Australische klimkampioenschap.

Afbreken van een douglasspar in Campbell River (British Columbia, Canada).

Je moet toch deels integreren en je aanpassen aan de mentaliteit van het land

Je bent nu weer in Australië, maar je hebt tussendoor ook nog even in Canada gezeten, toch? Is er een wezenlijk verschil tussen Australië en Canada qua boomverzorging?

Er is zeker een verschil qua boomverzorging. Australiërs zijn een stuk lomper voor mijn gevoel, en natuurlijk niet te vergeten het gigantische verschil in houtsoorten en klimaat.

Een beetje zoals Donald Blair het omschreef in Oak man vs Euc man (zie kadertekst). En waar zie jij jezelf?

Ik zie mijzelf als een verwilderde Nederlandse boomverzorger, je moet toch deels integreren en je aanpassen aan de mentaliteit van het land. Anders val je een beetje buiten de boot, om het maar even kort door de bocht te zeggen.

Dus een Oak-man met de bast van een Euc-man... Maar we pakken nu de draad weer op van het interview. Jij was in Nederland als Bever Boomverzorging actief als ik mij goed herinner, en nu in Australië in loondienst. Is het down under te doen als zzp'er of is het te riskant met het oog op eventuele schadeclaims, net als bijvoorbeeld in de Verenigde Staten?

Helaas heb ik, omdat ik hier op een visum ben, niet de mogelijkheid om als zzp'er te werken.

Anders was ik hier als *contract climber* aan de slag gegaan.

Oké, wanneer kun je dan zonder visum aan de slag? Of moet je daarvoor eerst staatsburger zijn?

Ik ga overstappen naar een ander visum, 494 om precies te zijn, lekker bureaucratisch.

Dan moet ik drie jaar in Australië aan het werk en dan krijg ik mijn permanente status; als ik die voor, volgens mij, 5 jaar houd dan kan ik staatsburger worden. Maar dan zou ik wel mijn Nederlanderschap moeten opzeggen. >

**Bedenk wel
dat je een
cultuurshock
gaat ervaren**

Onderweg naar boven in een 74+ meter hoge Karri (*Eucalyptus diversicolor*) in Yeagerup, Western Australia.

Dat is nog een hele poos. Zou je dat willen, in Australië blijven op permanente basis? Of liggen de ambities nog elders op deze aardbol?

Jazeker! Australië past me echt super, aardige mensen. Veel te zien/doen en niet zo dichtbevolkt als Nederland. Nieuw-Zeeland staat ook nog op m'n lijstje, dus wie weet...

In Nederland komt momenteel best wel een grote groep jonge ETW'ers uit de opleiding. Zou je hun aanraden om ook eens in Australië te gaan werken? En wat aan voor eisen moeten ze dan voldoen qua vergunningen en opleiding?

Ik zou het ze zeker aanraden, mochten ze vragen/ advies nog hebben dan mogen ze altijd contact met mij opnemen; ik kan ze waarschijnlijk eventueel een baan bezorgen. Bedenk wel dat je een cultuurshock gaat ervaren. Het enige wat je nodig hebt is een visum. Qua opleiding doen ze hier niet zo moeilijk, zolang je maar veilig en efficiënt klimt zijn de werkgevers hier al erg tevreden ongeacht of je een opleiding/certificaat hebt.

Druk aan het werk voor de gemeente Melville Western Australia... Cultuurschok? >

When the Oak Man met the Euc Men,

The boys were whipping it up one night in the Euc Man's favorite saloon,
Smoking, drinking and playing dice, they'd fight by the light of the moon.
The juke box blared out raucous noise, it was Fifties rock and roll,
when the door burst wide, who stepped inside, but the Euc Man John McRoe.

The music stopped, the dice lay froze, the men, they eyed the door,
His Wesco's drummed a macho beat as he strode across the floor,
Swaggering up to the bar came he, his money did he lay,
"Rebel Yell, without a glass," is all they heard him say.

From out of the shadows a voice boomed out, it was calm and clear and cool,
"Who is that brute at the end of the bar, drinking whiskey like a fool?
I can tell by the trucks in the parking lot, there's Euc men in this bar,
By the beat-up Fords and the four-wheel drives and that brush trailer towed by a car."

"Belly up to the bar boys, for I'm bound to tell my tale."
The stranger slapped a bill on the bar. "This C-Note buys the ale."
The Euc Men rushed like pigs to a trough, to get their share of brew,
McRoe eyed the stranger warily, "an Oak Man through and through."

"What brings you around to our part of town? For why you buy me drink?"
The Oak Man said, "You guys are clowns, and I think your tree work stinks!
Now just hold off for a moment or two, there's always time to fight,
I come in peace, I promise you, but I want the trees pruned right!"

The Oak Man's words were like a bomb that blew the room away.
The Euc Men stood with dropping jaw, they knew not what to say.
The bar keep grabbed his baseball bat, gun and hard hat too,
He knew the score, he knew these guys, he knew what Euc Men do.

The Euc Men smashed some chairs for clubs and drew their wicked knives,
The patrons knocked the front door down in fleeing for their lives.
The Oak Man stood in calm repose, taking in the scene.
McRoe stood glaring over him...he'd never looked so mean.

"Before we fight," The Oak Man said, "Bar Keep, a Perrier,
I've come to talk about tree work and this is what I'll say;
The days of pickup trucks and spikes are coming to an end,
The Flush Cut's dead, I promise you...on that you can depend.

Become a pro and join with me and learn what's going on,
Do it right or not at all, should be your working song."
McRoe was sold, deep down he knew the Oak Man's words were right.
"Drop the clubs and stash the knives, tonight there'll be no fight.

We'll come with you and learn the ways of Shigo and the rest.
And when we're through the world will know that Euc Men are the best!
The beat-up Fords and the four-wheel drives and that brush trailer towed
by a car, will stay the same, we will not change and we'll always fight in bars.
And by the way, I have no choice, I'm sure you understand,
McRoe, the Euc Man decked our boy with a smash from his huge right hand.
Flying off into the night the Oak Man he did go,
And as I leave you with this song, There's one thing you should know.

Oak is Oak and Euc is Euc and if the twain should meet;
although the work is better now, a Euc Man's hard to beat.
The Oak Man tries to reason sense...The Euc Man's more direct.
Make a cut too close these days, it's a flush cut you'll regret.

by Donald F. Blair